

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1100. Usque Ad Annum 1143

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90117999

§. 28. Petrus Venerabilis, Abbas Cluniacensis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66385](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66385)

Sæcul. XII. in Angliam inferret, nec ad ullam Eccle-
A.C. 1121. siam, nec ad Monasterium diverteret, &
 suis sumptibus viveret. Ita a Rege ho-
 norifice quidem exceptus est; sed post-
 quam itineris sui causam exposuisset, Rex
 instare bellum adversus Walliæ populos
 respondit, nec se jam negotio tam gravi,
 quod Legatus aperuisset, vacare posse.
 Præterea hanc Legationem nullius pon-
 deris futuram esse, nisi prius Episcopo-
 rum, Abbatum, Principumque consensu
 in totius Regni sui Comitibus firmaretur.
 Ceterum affirmabat, nunquam quoad
 ipse viveret se passurum esse, ut viola-
 rentur consuetudines Majorum suorum,
 a Papa concessæ, quarum præcipua esset,
 ne Regnum Angliæ cujuscunque Legati
 Jurisdictioni subjiceretur. Itaque Pe-
 trus Leonis Legatus, cum satis intellige-
 ret, e re sua minime esse cum potentissi-
 mo Rege jurgari, simpliciter acquievit,
 & Rex pollicitus, se bona fide ipsius Di-
 gnitatis augmentum curaturum esse, do-
 nis, quæ Regiam munificentiam com-
 mendarent, cumulatum ex Anglia dimi-
 sit, per eandem viam, qua venerat redi-
 turum, rebus omnibus, propter quas Le-
 gationem susceperat, infectis.

§. XXVIII.

Petrus Venerabilis, Abbas Cluniacensis.
 Pontius Abbas Cluniacensis, necdum ju-
 veniles

veniles annos egressus, ad eam Dignitatem evectus fuerat, quod ob egregiam indolem omnes de ipso spem maximam concepissent. Et initio quidem amicorum expectationem non sefellit, nam primis annis sapienter & moderate monasterio præfuit, sed postea mutavit mores, & pravis affectibus abstractus, in Concilio Lateranensi, anno millesimo centesimo decimo sexto, vana ambitione titulum Abbatis Abbatum sibi arrogavit. Cumque Joannes Cajetanus Ecclesiæ Romanæ Cancellarius ex eo sciscitatus fuisset, an Cassinenses a Cluniacensibus, vel Cluniacenses a Cassinensibus Regulam accepissent, & Pontius respondisset, non solum Cluniacenses, sed etiam omnia monasteria in Ecclesia Latina a Monte Cassino Regulam S. Benedicti suscepisse, reposuit Cancellarius: *Si ergo Mons Cassinensis Regule monasticæ fons & origo est, Summi Pontifices, æquitate id postulante, soli Abbati Cassinensi hanc prærogativam adstruxerunt, ut Abbatis Abbatum titulo gauderet.*

Itaque Pontium plerique monachorum suorum averfari cœperunt; accusabant ejus animi levitatem, qua consilia virorum prudentum respueret, & Bona monasterii dilapidaret. Hæ murmurantium voces in toto ferme Ordine audiebantur, exteros tamen latebant in decimum

Sæcul. XII.
A. C. 1121.

Petr. Vene.
II. mirac.
c. 12.

Sup. lib.
LXVI. s.
32.

Sæcul. XII. A.C. 1122. cimum usque annum, quo tandem ad Callisti Papæ aures pervenerunt. Pontius vehementer accensus conceptam iram in se ipsum effudit. Romam properat, & a Papa instantissime postulat, ut se a munere Abbatiali liberet. Callistus nullum non argumentum suggererat, quo Pontium a proposito dimoveret; sed obfirmato concessit, quod petebat. Pontius ergo ab omni onere liber in Apuliam, Papa consentiente, comavit, indeque itinere maritimo Jerosolymam petiit, in illa civitate reliquum vitæ tempus consumpturus.

Cum Pontifex Monachos Cluniacenses hujus rei certiores fecisset, jussissetque alium Abbatem eligere, ipsi ad hanc dignitatem promoverunt Hugonem Priorem Marciniacensem, qui ægerrime tantum onus sibi imponi passus est, cumque jam senio gravis esset, elapso trimestri, die nona Julii, naturæ debitum solvit. Ergo iterum Capitulum generale convocatur, cui aliquot Abbates interfuerunt, & in octava Assumptionis Beatæ Virginis vigesima secunda Augusti, anno millesimo centesimo vigesimo secundo, Abbas Cluniacensis eligitur Petrus Mauriti-
 us, qua electione a Pontifice confirmata, Benedictione Abbatiali Archiepiscopi Vefuntini manibus consecratur. Petrum ex primis stirpibus in Alvernia ortum, &
 pueru-

puerulum Deo a parentibus oblatum, S. Sæcul. XII.
 Hugo Abbas, jam morti proximus, ad A. C. 1122.
 Sacram professionem receperat. Inde
 Prior Veselii constitutus, annum vitæ
 circiter trigessimum numerabat, cum ad
 regendam Abbatiam Cluniacensem as-
 sumptus est, cui annis ferme triginta
 quinque præfuit. Is sub nomine Petri
 Venerabilis notissimus est.

§. XXIX.

Algerus. Ejusdem Scripta.

Sub idem tempus, quo Petrus Abbas Elog. I. And.
 Cluniacensis electus est, Algerus, ce- lect. p. 303.
 lebris Scriptor, in eodem loco mona-
 chum induit. Is ab Infantia totum se
 literarum studiis tradidit, sub clarissimis
 viris, quorum scientia & moribus tunc Mabil. præf.
 temporis Ecclesia Leodiensis fulgebat. 2. 2. 6. n. 60.
 Primo in Ecclesia S. Bartholomæi, gradu
 Diaconus, Deo militavit, deinde ad Ec-
 clesiam Cathedralē ab Oberto Episco-
 po translatus, annis ferme viginti sub hoc
 Episcopo, & Friderico, qui ei anno mil-
 lesimo centesimo decimo octavo succes-
 sit, egregie ministravit, & illo temporis
 spatio ad expedienda negotia Ecclesiasti-
 ca complures & insignes epistolas con-
 scripsit, quæ, initio magna cura custodi-
 tæ, ad nos tamen non pervenerunt.
 Nec illa collectio, quam de Antiquitati-
 bus